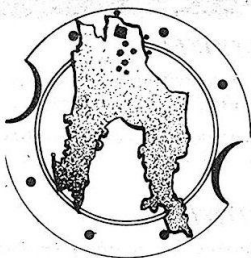

Ελληνόπουλα της Καλλιφόρνιας χορεύουν Ελληνικούς χορούς - Διακρίνεται η Παν. Ιω. Δήμα

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 7ο • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ • 1987 • ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 • ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ

Ο Σεπτέμβρης και ο Οκτώβρης είναι οι μήνες που φορτίζονται με πολλές εντυπώσεις, κινητοποιήσεις και επετείους. Φθινόπωρο! Εποχή της περισυλλογής και των ευθυνών. Μικροί και μεγάλοι δραστηριοποιούνται. Τα παιδιά, η ελπίδα μας, δίνουν το παρών έξω στους δρόμους και στις αυλές των σχολείων.

Οι αλλαγές στη φύση κινητοποιούν και τους ανθρώπους, που από τα πανάρχαια χρόνια έκαναν τις προετοιμασίες για τη δύσκολη εποχή που ακολουθεί το χειμώνα.

Ο τρύγος έχει τελειώσει, τα σπωρικά τελειώνουν (φθίνουν-φθινόπωρο) και τα εισοδήματα της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής έχουν μπει στη θέση τους. Γι' αυτό οι Τούρκοι είχαν ορίσει την ημέρα της γιορτής του Αη-Δημήτρη, για την είσπραξη των φόρων σε παράδες ή σε είδος.

Τα δάση έχουν συμπληρώσει την ετήσια ανάπτυξή τους, γι' αυτό περιμένουν τους ξυλοκόπους, για την ξύλευση. Τα κοπάδια μετακινούνται, οι κυνηγοί ξεχύνονται για τα αθώα θύματά τους.

Φθινοπωρινά δυστυχώς είναι και τα ξεκινήματα των περισσότερων πολέμων.

Φθινοπωρινό και το ξεκίνημα του β' παγκόσμιου πολέμου, που αιματοκύλισε τον κόσμο με εκατομμύρια θύματα της φασιστικής και ναζιστικής δύναμης. Ευτυχώς όμως που η δύναμη της αγάπης για την ειρήνη και για τον άνθρωπο υπερίσχυσε και ο Οκτώβρης εκτός από τη μαύρη επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 έχει και την επέτειο της 12ης Οκτ. 1944 που γιορτάζουμε την απελευθέρωση της Αθήνας από τη χιτλερική κατοχή και ολοκλήρης της Ελλάδας. Αξίζει να θυμώμαστε τις συμφορές εκείνης της κατοχής, γιατί έθνος χωρίς μνήμη, είναι καταδικασμένο σε θάνατο.

Γι' αυτό η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ αρχίζει από το φύλλο αυτό δημοσιεύει σε συνέχεια το «Ημερολόγιο της Κατοχής στην Αράχοβα» του Κώστα Πίτσου, που είναι και ημερολόγιο όλων των χωρών της πολυβασανισμένης Ελλάδας. Διαβάζοντάς το θα ξαναζήσουμε τις αγωνίες, το φόβο, τις ταλαιπωρίες, τους αγώνες και τις θυσίες των γονιών, των συγγενών, των γειτόνων μας των γνωστών και άγνωστων Ελλήνων και θα πούμε από τα βάθη της ψυχής μας

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ — ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ — ΠΡΕΚΕΖΕ

ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΝΑ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

Στης ιστορίας το διάσελο όρθιος ο γιος πολέμαγε κι η μάνα κράταε τα βουνά, όρθιος να στέκει ο γιος της, μπρούντζος, χιόνι και σύννεφο. Κι αχολόγαγε η Πίνδος σαν να'χε ο Διόνυσος γιορτή. Τα φαράγγια κατέβαζαν τραγούδια κι αναπήδαγαν τα έλατα και χορεύαν οι πέτρες. Κι όλα φώναζαν: «Ίτε παίδες Ελλήνων...»

Φωτεινές σπάθες οι ψυχές σταύρωναν στον ορίζοντα, ποτάμια πισωδρόμιζαν, τάφοι μετακινούνταν.

Κι οι μάνες τα κοφτά γκρεμνά σαν Παναγιές τ' ανέβαιναν. Με την ευχή στον ώμο τους κατά το γιο πηγαίναν και τις αεροτραμπάλιζε ο άνεμος φορτωμένες κι έλυνε τα τσεμπέρια τους κι έπαιρνε τα μαλλιά τους κ' έδερνε τα φουστάνια τους και τις σπαθοκοπούσε, μ' αυτές αντροπατάγανε, ψηλά, πέτρα την πέτρα κι ανηφορίζαν στη γραμμή, όσο που μες στα σύννεφα χάνονταν ορθομέτρες η μια πίσω απ' την άλλη.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου «ΚΑΡΥΕΣ»

Απρίλης 1941. Ο επικός αγώνας της μικρής, αλλά πανένδοξης χώρας μας εναντίον δύο Αυτοκρατοριών, ο αγώνας, που φωτίσε όλον τον κόσμο δίνοντάς του θάρρος κι ελπίδα, έχει πια τελειώσει. Στις 27 Απρίλη - Κυριακή του Θωμά - οι Γερμανοί μπήκαν στην Αθήνα κι έστησαν στην Ακρόπολη το μισητό τους λάβαρο με τον αγκυλωτό σταυρό. Η Σκλαβιά αρχίζει...

Τέσσερα χρόνια μέσα στο βαθύ και πικρό σκοτάδι υποφέρει μαρτυρικά κι αντιμετωπίζει ηρωικά ο Ελληνικός Λαός τα βάσανα, τους κατατρεγμούς και τα όπλα των βαρβάρων κατακτητών. Η ψυχή Του έμεινε ακμαία, αλύγιστη, αδόυλωτη, Ε λ λ η ν ι κ ή. Σ' όλη την Ελλάδα όμοια είναι η ζωή της σκλαβιάς. Έχει βέβαια κάθε πόλη και στο χωριό, κάθε περιφέρεια και κάθε τόπος τη δική του ιστορία. Αλλά και στην Ελλάδα η ζωή της Κατοχής είναι ένα σωστό δράμα. Θα γράψουμε εδώ απλά, πεζά, χρονογραφικά ό,τι είδαμε, ό,τι ακούσαμε, ό,τι εξήσαμε στην Αράχοβα κατά τη διάρκεια της Κατοχής.

Μεσ' απ' την Αράχοβα και την περιοχή της περνάει ο αμαξιτός δρόμος που πάει απ' την Τρίπολη στη Σπάρτη και κάθε

μέρα τον ανεβοκατέβαιναν τα τροχοκίνητα καραβάνια των κατακτητών. Ήταν φυσικό λοιπόν να προσέξουν και να σημειώσουν το γεγονός ότι κανένας σχεδόν Αραχοβίτης δεν τους πλησίαζε, για να τους ξεσκονίσει τη μπότα, ή να τους ακολουθήσει σαν ζαγαρόσκυλο, πρόθυμος και έτοιμος να εκτελέσει τις εντολές τους ή να προλάβει τις επιθυμίες τους. Έπειτα η Αράχοβα ήταν το τελευταίο προς τον Πάρνωννα χωριό κι επικοινωνούσε πρώτο με το Αντάρτικο, που γρήγορα σχηματίστηκε σ' όλα τα βουνά.

Καμιά περιγραφή δε θα μπορέσει να δώσει την πραγματική εικόνα της ζωής, που πέρασαν οι κάτοικοι της Αράχovas κατά τη διάρκεια της μαύρης σκλαβιάς, και μάλιστα τον τελευταίο της κατοχής χρόνο 1944. Ταλαιπωρίες, βάσανα, αλγεινές συγκινήσεις, δραματικά επεισόδια, αλλά και αφάνταστοι ηρωισμοί και αξιοθαύμαστες αυτοθυσίες χαρακτηρίζουν τη ζωή αυτή. Τις πιο χαρακτηριστικές σκηνές της θα επιχειρήσω ν' περιγράψω εδώ.

Σκοπός μας δεν είναι να στήσουμε ένα ιδιαίτερο Μνημείο Τιμής στην Αράχοβα, που να την ξεχωρίζει από όλα τα άλλα χωριά και τις πόλεις της Ελλάδος στον αγώνα τους εναντίον των κατακτητών. Σκοπός μας είναι να δείξουμε ότι και οι Αραχοβίτες πρόσφεραν τη συμβολή τους, για να υψωθεί και αναγνωρισθεί στην Παγκόσμια συνείδηση ένα ακόμη αθάνατο Ε λ λ η ν ι κ ό έργο, που λέγεται Ε θ ν ι κ ή Α ν τ ί σ τ α σ η 1941-1944, γιατί και οι Αραχοβίτες όπως και οι άλλοι Έλληνες πίστευαν και πιστεύουν με φανατισμό στο γνήσιο Ελληνικό Ιδανικό της Ε λ λ η ν ι κ ή ς.

Οι τελευταίες ημέρες του Απριλίου του 1941 βρήκαν την πατρίδα μας σκλαβωμένη στους Γερμανούς και τους Ιταλούς. Ο Ελληνικός στρατός, που είχε ταπεινώσει την αλαζονική Αυτοκρατορία των 8 εκατομμυρίων λογών του Μουσολίνι, είχε τώρα πια διαλυθεί και οι στρατιώτες μας γύριζαν σπιτάρια τους ένας ένας ή σε μικρές ομάδες. Το μικρό εκστρατευτικό Αγγλικό Σώμα είχε υποχωρήσει κι αυτό στην Πελοπόννησο κι έβγαζε μεγάλο μέρος του έσπευδε μ' όλα τα μέσα προς τα λιμάνια της Καλαμάτας και του Γυθείου, για να φύγουν στην Κρήτη. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από μισοχαλασμένα αυτοκίνητα και άλλα υλικά και εφόδια.

Τις μέρες αυτές πολλοί Αραχοβίτες, ιδιοκτήτες αυτοκινήτων οι περισσότεροι, προσπάθησαν και μπόρεσαν να μεταφέρουν στην Αράχοβα διάφορα τέτοια υλικά και μάλιστα αυτοκίνητα ολόκληρα ή χρήσιμα κομμάτια και ανταλλακτικά αυτοκινήτων.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ο εξαιρετός Βαρβιτσιώτης γιατρός Πέτρος Καρβουνής, ο οποίος επί σειρά ετών εργάζεται σαν Υφηγητής Παν. Αθηνών και Δ/ντής Νευροχειρουργικής Κλινικής του Ευαγγελισμού, εκλέχτηκε τακτικός καθηγητής της έδρας Νευροχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Παν. Αθηνών.

Ήταν μια επίδοξη εκλογή και μια τιμητική αναγνώριση των επιστημονικών υπηρεσιών, που έχει προσφέρει στον Ελληνικό χώρο.

Συνχαρητήρια

Συνεχίζεται

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΠΗΛΙΑ

Σήμερα θα σας πω μια ιστορία που λίγο-πολύ αγγίζει όλους μας.

Την άνοιξη του 1943 πήραμε από τα ορεινά της Νεμέας μήνυμα του παππού, πατριάρχη των Βαρβιτσιωταίων, που έλεγε: «Όπως θα μάθατε οι Γερμανοί πιάσανε τον Νικητάρη (το πιο αγαπημένο δεκαπεντάχρονο εγγόνι του παππού) και τον πηγαionoφέρνουν στην Κλούβα⁽¹⁾ του τραίνου, ανάμεσα Καλαμάτα και Κόρθο.

Για να μην έχουμε άλλα παρατράγουδα με τα παιδιά, να μου τα στείλετε όλα αγόρια και κορίτσια, το συντομότερο στο χωριό, γιά περισσότερη ασφάλεια. Έχω κάνει το κουμάντο μου».

Η Εθνική Αντίσταση εκείνο τον καιρό είχε φτάσει στο αποκορύφωμά της.

Οι δικοί μας μετά το μήνυμα του παππού, ζυγίσανε την κατάσταση, και σε δυο-τρεις μέρες καμιά δεκαπενταριά Βαρβιτσιωτάκια μαζεuthήκαμε στο πατρογονικό σπίτι στο Ψάρι Κορινθίας. Για πρώτη φορά όλος ο παιδόκοσμος του σογιού βρέθηκε συγκεντρωμένος στο χωριό.

Τα προηγούμενα ήσυχα καλοκαίρια η παραμονή μας στο χωριό για διακοπές ήταν από τις πιο ευχάριστες και χαρούμενες αναμνήσεις. Η τρυφεράδα και η αγάπη του παππού και της γιαγιάς, η φροντίδα από τις νυφάδες και τις γυναίκες του πατρογονικού σπιτιού, ξεπέρναγαν σχεδόν και αυτή ακόμη των γονιών.

Τούτο όμως το καλοκαίρι ήταν το κάτι άλλο, διάφορο από τα προηγούμενα.

Στη βραδινή σύναξη ο παπούς με σοβαρότητα μας έδωσε τις εντολές.

— Γύρω από το σπίτι, όχι μακριά, και να μην ξεκόβουμε.

— Αν συμβεί κάτι, σε μικρές ομάδες, οι μικροί κοντά στους μεγάλους, κατά τη στάνη του μπάρμπα-Λια και από κει στο στανοτόπι για τη μεγάλη σπηλιά.

Τούτη τη σπηλιά δεν την είχαμε δει ποτέ.

Τα προηγούμενα ξένοιαστα καλοκαίρια στο χωριό, ακούγαμε τον παπού να λέει πόσο δύσκολο είναι να φτάσεις ως εκεί και ακόμη πιο δύσκολο να βρεις την τρύπα της σπηλιάς.

Μας λέγανε τότε πως την είχε ανακαλύψει τυχαία κάποιος φυγόδικος, φίλος του παππού, που είχε δοσοληφίες με την εξουσία για ζωκλοπές.

Πολύ γρήγορα τα πράγματα σφίξαν.

Οι μεγάλοι κυκλοφορούσαν σε μικρές ομάδες με τις αραβίδες στο χέρι και οι κουβέντες τους, γίνανε λιγοστές.

Στα πρόσωπά τους έβλεπες την προσμονή της μεγάλης αναμέτρησης με τους Γερμανούς.

Το καταλαβαίναμε από το πέρασμα των άνιχνευτικών αεροπλάνων και τις τουφεκιές που πέφτανε σποραδικά στα μακρινά.

Την άλλη μέρα το απόγευμα οι οπλισμένοι άνδρες τραβάνε βιαστικά στα χα-

μηλά για να πιάσουνε τα μετερίζια.

Ο παπούς τους κοιτάζε να φεύγουν λυπημένους, μα ορθοστάθηκε.

Πέρασε στη ζώνη την κουμπούρα του προγονού του Αναγνώστη Βαρβιτσιώτη του Παναγιώτη, από τη Βαρβίτσα της Λακωνίας, μας ζύγισε με την ματιά του και χαμογελαστός μας είπε: «Ήρθε η ώρα να σας δείξω τη μεγάλη σπηλιά.

Ο μεγαλύτερος από σας να πάρει τη γιαγιά από το χέρι κι ακολουθάτε με».

Σπύρος Βαρβιτσιώτης Νεμεάτης

(1) Οι Κλούβες ήταν μια ασανική επινόηση των Γερμανών κατακτητών για να εμποδίζουν, την αντιστάση των τρένων από τις αντιστασιακές ομάδες Ελλήνων πατριωτών.

Μπροστά από κάθε αμαξοστοιχία που μετέφερε Γερμανούς στρατιώτες ή πολεμοφόδια έβαζαν μια σιδερένια ή ξύλινη κλούβα και τη γέμιζαν με Έλληνες, ομήρους που κυρίως διάλεγαν από τις καλύτερες προσωπικότητες της περιοχής. Οι κλούβες πηγαionoέρχονταν με τους ομήρους στοιβαγμένους μέσα, πεινασμένους, να ξεπαιγίζον στο κρύο του χειμώνα και να ψήνονται στη ζέση του καλοκαιριού. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά πέρασαν από τη δοκιμασία της «κλούβας» και μ' αυτόν τον απάνθρωπο τρόπο οι «γενναίοι» του Γ' Ράιχ εξασφάλιζαν τις μετακινήσεις τους.

Σημ. Όσοι δεν έτυχε να διαβάσετε το βιβλίο του εξαιρετού λογοτέχνη Ζήση Σκάρου «Οι Κλούβες» αξίζει να το προμηθευτείτε, γιατί σ' αυτό δίνει με την προσωπική του μαρτυρία, την περιγραφή της ζωής των πατριωτών μέσα στις κλούβες. Είναι ένα θαυμάσιο βιβλίο για όλη την οικογένεια.

Α.Γ.Π.

κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η συνεργάτρια της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ **Ντίνα Κοντάκου-Κωστιάνη** γέννησε κοριτσάκι.

Η **Χριστίνα** σύζ. **Γεωργίου Φλώρου** γέννησε αγοράκι στο Βασρά.

Να ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΙΑ

Ο **Βασίλης** και η **Δήμητρα Γιαννοπούλου** κόρη του Στρατή Κουτσόγεωργα βάπτισαν το κοριτσάκι τους στη Σπάρτη και του έδωσαν τον όνομα Σταματίνα.

Ακολούθησε γλέντι στο εξοχικό κέντρο του Αραχοβίτη Βελώνη, στο Παρόρι.

— Ο **Γιώργος** και η **Πίτσα Καπερώνη**, κόρη του Γιάννου Κουτσόγεωργα, την Κυριακή 28-9 βάπτισαν το αγοράκι τους στην Αγία Παρασκευή Καρυών και το ονόμασαν Γιώργο. Νονός ήταν ο Βαγγέλης Περγαντής.

Ακολούθησε παραδοσιακό τραπέζι και γλέντι στην Αγία Παρασκευή.

— Στις 12-9 ο **Νίκος** και η **Μίμικα Κορομβόκη** βάπτισαν στον Κλαδά το δεύτερο γιό τους και τον ονόμασαν Παναγιώτη. Νονοί ο κ. και η κ. Χαλούλου. Ακολούθησε γλέντι στο εξοχικό κέντρο Κλαδά.

Να ζήσουν

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Toronto

— Στις 29.8.87 η **Παρασκευή Δημ. Αρδάμη αρραβ. με τον Πέτρο Σ. Νικολούλια** που έχει γεννηθεί στον Καναδά και κατάγεται από τη Φούσκα του Πάρνωνα (Κυνουρία).

Θερμά συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

— Η **Ρόζη Βουκύδη**, κόρη του Χάρη και της Αγγελικής (γ. Δαλακούρα) παντρεύτηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1987 με το **Θωμά Δότσα** στη Θεσσαλονίκη.

— Η **Μαρία Θέμου Χούπη** που κατάγεται από τη Βαμβακού αλλά γεννήθηκε στο Τσούνι παντρεύτηκε στο Τσούνι με τον **Γιώργο Θεοδωράκο**, Δ/τή Αστυνομ. Τμήματος του Μυστρά.

— Η εξαδέλφη της **Μαρία Χαρή Χούπη** στις 3-9-87 παντρεύτηκε στη Θεσσαλονίκη (Νεάπολη) με το **Βασίλη Θεοδωρίδη**.

— Στις 22.8.87 έγινε του Αφισσού ο γάμος της **Ελένης Ιω. Λιαπάκου** με τον **Παν/τη Βλάχο** από τη Ριβιώτισσα.

— Ο **Μάκης Παντελή Καλογερέσης** (γιός της Ελένης Κολοβού) παντρεύτηκε την **Ειρήνη Νικ. Σταθοπούλου** (κόρη της Τιτίνας Κασινίκου) στον Κλαδά.

Να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 20.8.87 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η **Μαρία Ηλία Μελεχέ**.

— Στις 10.10.87 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η **Ντίνα σύζ. Ιωάννου Βαστή**.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στη Σπάρτη ο **Παναγιώτης Κιούσης** πατέρας της Λούλας Βασίλη Κοψιαύτη.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στον Κλαδά ο **Νίκος Ανδρ. Καρράς**.

Η **Αικατερίνη** σύζ. **Γεωργίου Γαλάνη** πέθανε και κηδεύτηκε στο Βασρά.

Συλλυπητήρια

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Αρκετοί συμπατριώτες ήλθαν τώρα, τελευταία από το εξωτερικό, για να χαρούν το φθινόπωρο στον Πάρνωνα, με τα συκοστάφυλα, τα καρύδια και τα κάστανα. Τα χωριά είναι τώρα πιο ήσυχα, πιο ήρεμα μετά από το πολύβουο καλοκαίρι.

— Από την Αμερική ήλθαν στην Αράχοβα ο **Γιώργος Χρ. Κοψιαύτης**, ο **Θόδωρος Ανδρ. Χάρακας**, ο **Γιάννης Γ. Αρβανίτης**, ο **Βαγγέλης Γ. Αρβανίτης**, ο **Παρασκευάς Ανδρ. Ντούβλης**, ο **Αντώνης Δ. Θεοδωρακάκης**, ο **Γιώργος Ιω. Σαρρής**.

Ο **Θανάσης Αλέκου Λάσσος** από Καναδά, ο οποίος αρραβωνιάστηκε.

Καλώς όρισαν

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

— Με λύπη πληροφορηθήκαμε ότι ο Γρηγόρης Παναγ. Πρεκεζής τραυματίστηκε σοβαρά ενώ εργαζόταν με αποτέλεσμα να του κόψουν το χέρι από το βραχίονα.

— Προ μηνός, ο αδελφός του Στρατής σε αυτοκινητιστικό ατύχημα, τραυματίστηκε σοβαρά στο μάτι.

Ευχόμαστε περαστικά

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΠΑΠΑ—ΓΟΡΑΝΙΤΗΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Από καρδιακή προσβολή πέθανε ξαφνικά στις 12-9-87 ο αρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Γορανίτης ηγούμενος της Ι. Μονής Φανερωμένης.

Ο εκλιπών είχε διατελέσει για πολλά χρόνια ηγούμενος της ιστορικής Μονής Αγίων Τεσσαράκοντα και εφημέριος του μητροπολιτικού ναού της Ευαγγελίστριας και του Αγίου Νικωνα στη Σπάρτη. Μεγάλη όμως δράση ανέπτυξε σαν ηγούμενος της Μονής Φανερωμένης Αναβρυτής, την οποία αναμόρφωσε, τα τελευταία χρόνια.

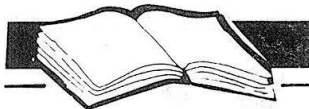
Η κηδεία του Δαμασκηνού Γορανίτη έγινε την επομένη στη Μονή Φανερωμένης, όπου συνέρρευσαν γαι τον ύστατο καιρετισμό όλοι οι κάτοικοι της Αναβρυτής και εκατοντάδες άλλοι από τη Σπάρτη και από πολλά χωριά.

Χοροστάτησε ο σεβ. μητροπολίτης κ. Ευστάθιος, ο οποίος και εκφώνησε επικήδειο λόγο. Ο παπα-Γορανίτης ανήκει πλέον στους αξεχαστους ιερωμένους της περιοχής, που άφησαν αιώνια μνήμη της άξιας ιεροσύνης τους.

Αγαπητοί αναγνώστες

Μη ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ με όποιον τρόπο θέλετε, για ένα ή δύο έτη.

Α.Γ.Π.

Μετά τις Πανελλαδικές εξετάσεις 1987 πέτυχαν και εισάγονται στα Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα οι παρακάτω νέοι, τους οποίους συγχαίρουμε. Ασφαλώς θα υπάρχουν και άλλοι αλλά κανείς δεν μας πληροφόρησε για την επιτυχία τους.

— Ο **Αποστ. Π. Δούλης** Γυμναστική Ακαδημία Κομοτηνής.

— Η **Καλλιρρόη Παρ. Ντούβλη** στην ΑΣΟΕ στην Αθήνα.

— Η **Μαρία Χρ. Ρουσσού**, κόρη της Ντίνας Αντ. Βαστή στην ΑΣΟΕ στο τμήμα Στατιστικής Πληροφορικής.

— Η **Μαρία Βασ. Δαλακούρα** στο Τμήμα Φυσικής Πανεπ. Πατρών.

— Η **Άννα Εμ. Νικολοδάκη**, κόρη της Βάσως Καπονικολού, από τη Δ. Γερμανία, στο Παιδαγωγικό Τμήμα Παν. Αθηνών.

— Ο **Δημήτρης Θόδωρου Σκούφης**, στη Νομική Σχολή.

— Η **Όλγα Καμαλάκιδη** στο τμήμα Γαλλικής Φιλολογίας Παν. Αθηνών.

— Η **Τριαντάφυλλη Οικονομοπούλου** από του Κλαδά (γ. Τσαμολιά) στη Φιλοσοφική Σχολή.

Ο **Χρήστος Ιω. Σγουριτσάς** στην Γυμναστική Ακαδημία Αθηνάς

Συγχαρητήρια

— Η **Σοφία - Άννα Γεωργ. Κουμανταράκη**, από το Τσούνι, πήρε πτυχίο Παιδαγ/κής Ακαδημίας Ηρακλείου Κρήτης.

— Η αδελφή της **Νίκη Κάρμεν** είναι 2ετής σπουδάστρια ΤΕΙ στην Αθήνα.

— Η **Αφροδίτη Πάνου Δούλη** πήρε δίπλωμα Αγγλικής Φιλολ. του Πανεπ. Θεσσαλονίκης.

— Η **Άννα Δημ. Αρδάμη** είναι 2ετής φοιτήτρια στο York Univ. στο Toronto.

— Καθηγήτης στο Μ.Ι.Τ. ο **Στράτης Βομβορής** από τον Κλαδά.

Ο Στράτης Βομβορής, γιός του μηχανικού Γιώργου Βομβορής και τ. Γενικού Δ/ντού της ΔΕΗ, έπειτα από άριστες σπουδές στο Ε.Μ. Πολυτεχνείο της Αθήνας και μεταπτυχιακές στην Αμερική εκλέχτηκε καθηγητής στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας Μασσαχουσέτης (Μ.Ι.Τ.) στο Boston.

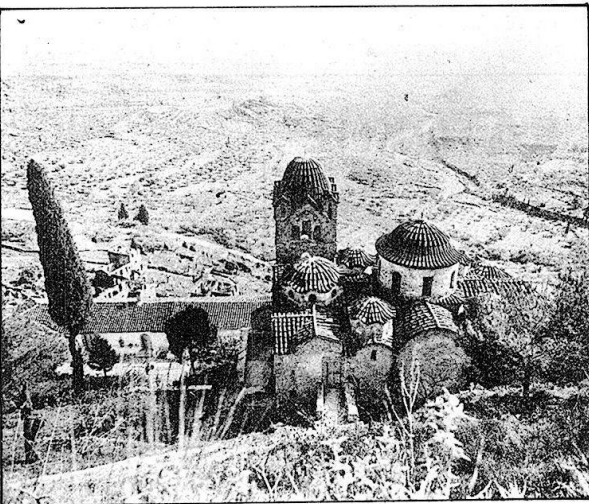
Συγχαρητήρια

ΝΕΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

— Η **Πηνελόπη Ευαγγ. Ρηγάκου**, κόρη της Βάσως Χρηστάκου από το Τσούνι, ορκίστηκε δικηγόρος στη Σπάρτη.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία

ΟΙ ΜΠΑΡΜΠΙΤΣΙΩΤΕΣ

Το μουσικό συγκρότημα «οι Μπαρμπιταιώτες» στην πλατεία της Βαρβίτσας.

Ένα μουσικό συγκρότημα εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια στη Σκούρα και φυσικά στη Βαρβίτσα.

Όλοι οι μουσικοί είναι διπλοκάτοικοι και θα μπορούσαν να ονομαζούν την ομάδα τους «οι Σκουρομπαρμπιταιώτες» αλλά προτίμησαν το όνομα της ρίζας τους που είναι η Βαρβίτσα.

Εξάλλου όλα τα γλέντια ξεκινάνε από τα πανηγύρια των ορεινών χωριών, όπου από το Πάσχα αρχίζουν οι γιορτές στο ύπαιθρο με δημοτική μουσική και χορούς στις αυλές των εκκλησιών και στις πλατείες των χωριών.

Οι «Μπαρμπιταιώτες» είναι νέοι που δουλεύουν με αγάπη και πίστη στο δημοτικό τραγούδι.

Είναι ο **Κυριάκος Στρίφας** τραγουδιστής, ο **Πάνος Βλήττας** μουσικοζούκι, ο **Σωτ. Τσερωτάς** κλαρίνο, ο **Πάνος Γ. Φουντάς** ντραμς, ο **Πάνος Δ. Φουντάς** κιθάρα, και ο **Γιώργος Δ. Φουντάς** λαούτο.

Σκοπός του συγκροτήματος, όπως μας είπαν οι ίδιοι, είναι η διατήρηση της δημοτικής μουσικής. Αγαπούν το δημοτικό τραγούδι και με αυτό καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος στα προγράμμά τους σε ποσοστό 80%.

Μόνο 20% παίζουν ελαφρολαϊκά αλλά όχι σε εναλλαγές.

Παίζουν σε πανηγύρια και σε πολιτιστικούς συλλόγους και όχι σε μαγαζιά, για να διατηρήσουν το δημοτικό χαρακτήρα του συγκροτήματος.

Ακούνε τους παλιούς τραγουδιστές τους Σκουρομπαρμπιταιώτες στα τραγούδια «της τάβλας» και άλλα δημοτικά, τα καταγράφουν και τα μεταφέρουν στα γλέντια των χωριών.

Παρατηρούν ότι τα τελευταία χρόνια οι νέοι συμμετέχουν και μπαίνουν αυθόρμητα στο χορό, ενώ πριν από μερικά χρόνια, όταν άρχιζαν τα δημοτικά, έφευγαν ή κρύβονταν, με αποτέλεσμα να χορεύουν μόνο «οι παλιοί».

Οι «Μπαρμπιταιώτες» πιστεύουν ότι σ' αυτή τη μεταστροφή βοήθησε πολύ το συγκρότημά τους, που με ένα πλούσιο και σωστό άκουσμα κάνει ευχάριστο το χορό και προσελκύει τους νέους, οι οποίοι όχι μόνο χορεύουν αλλά και τραγουδάνε μαζί τους.

Είναι αξιέπαινη η προσπάθεια που κάνουν οι «Μπαρμπιταιώτες» και τους ευχόμαστε πρόοδο και πολλές επιτυχίες.

Α.Γ.Π.

ΕΝΩΣΗ ΟΙΝΟΥΝΤΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΕΠΙΖΗΤΕΙ

Από τον τ. Πρόεδρο του Συλλόγου Βρεσθενιτών Αθηνάς και Γ.Γ. της Προσ. Επιτροπής της Ένωσης Οινουντιακών Συλλόγων Αθηνάς **Γεώργιος Β. Λούμο Γεωπόνο - Μελετητής**.

Υπήρχε πραγματικά μια υποχρέωση να γίνει μία έστω μικρή ανακίνηση για αυτή την «Ένωση» και για τα αντικείμενα της δραστηριότητάς της, για να πάρουν απάντηση πολλά ερωτήματα και απορίες, να αποφευχθούν τυχόν παρεξηγήσεις και για να εκτιμηθεί από μια ελεύθερη κριτική το βάσιμο ή όχι των απόψεων και των επιδιώξεων εκείνων, που συνέβαλαν στην ίδρυσή της.

Και πρώτα - πρώτα η Ένωση δεν είναι παρά μια δευτεροβάθμια οργάνωση των 4 Πατριωτικών Συλλόγων που εδρεύουν στην Αθήνα, ήτοι των Καρυών (Αράχοβας), Βαμβακούς, Βρεσθένων και Βασσάρ, χωριών του τέως Δήμου Οινούντος της Λακεδαιμόνως.

Οι Σύλλογοι αυτοί λειτουργούν από αρκετά χρόνια και όλοι είναι κληρονόμοι παρομοίων συλλόγων πατριωτών της αυτής περιοχής και είχαν μακράν καλή ιστορία δράσεως και προσφοράς στα χωριά τους.

Από Ζετίας τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων αυτών έκαναν πολλές συναντήσεις και συζητήσεις για το πώς και ποιές υπηρεσίες μπορούν να προσφέρουν στα χωριά τους και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι μια συνεργασία και ακόμη καλύτερα μια οργανωμένη ένωση θα διευκόλυνε πολύ τις προσπάθειές τους, για να ερευνηθούν βαθύτερα τα προβλήματα των χωριών και να αντιμετωπισθούν με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο οι λύσεις, που κρίνονται αναγκαίες.

Έτσι σήμερα έχουν καταρτίσει, με τη συμβολή και ειδικών, το Καταστατικό για την ίδρυση της Ενώσεως αυτής, για να προωθηθεί η κατά τις ισχύουσες διατάξεις, έγκριση της ίδρυσης της Ένωσης και του καταστατικού της.

Παράλληλα οι σύλλογοι -και τώρα η Ένωσή τους- δεν παραλείπει να απασχολείται και με εκπαιδευτικά θέματα και εκδηλώσεις, όπως ήταν η τιμητική εκδήλωση για τον πατριώτη μας ποιητή και νέο Ακαδημαϊκό κ. Νικηφόρο Βρεττάκο, που έγινε στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιώς στις 17 Μαΐου με μεγάλη επιτυχία.

Η Ένωση φιλοδοξεί να επεκτείνει, τα ενδιαφέροντά τους, ανάλογα με τις δυνατότητες που θα μπορεί να εξασφαλίσει και τις δυνάμεις που θα μπορεί να κινητοποιήσει, και σε πολλούς άλλους τομείς.

Η Δωρεά της κ. Βρύνιου και το Κληροδοτήμα των Υιών Γεωργάκη Δάρμου

Από τον επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου Καρυατών, γιατρό κ. Πάνο Μαχαίρα λάβαμε το ακό-

Είναι αξία παντός, επαίνου και θερμών ευχαριστιών εκ μέρους των κατοίκων, η δωρεά της κ. Μαρίκας Βρύνιου, εις μνήμην του συζύγου της οδοντιάτρου Κώστα Αθανασίου Βρύνιου.

Ως γνωστόν δια της δωρεάς αυτής παρεκχωρήθη το πατρικό σπίτι του αειμνήστου συζύγου της, οδοντιάτρου Κώστα Αθ. Βρύνιου, εις την Κοινότητα Καρυών, το οποίον θα χρησιμεύσει ως κατοικία του εκάστοτε Αγροτικού Ιατρού αφ' ενός, και αφ' ετέρου ως Ιατρείον της Κοινότητας.

Είναι επίσης γνωστό ότι η διαθήκη των υιών Γεωργάκη Αθ. Δάρμου Γιάννη, Ηλία και Θανάση, προβλέπει ανέγερση οικήματος, εις το οποίον θα στεγαστεί μεταξύ των άλλων και Ιατρείον της Κοινότητας.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι υπάρχουν δύο διαφορετικές δωρεές για τον ίδιο σκοπό δηλαδή για την Ίδρυση Ιατρού στην Κοινότητα.

Για τη λειτουργία όμως του Ιατρού πρέπει ο χώρος να διαμορφωθεί κατάλληλα, για να εκπληρωθεί τους όρους λειτουργίας Ιατρείων, που απαιτεί ο σχετικός νόμος. Από το νόμο αυτόν απαιτείται:

1. Γραφείον Ιατρού μετά των καταλλήλων βοηθητικών χώρων.
2. Δωμάτιο για την εξέταση των αρρώστων.
3. Δωμάτιον μικροχειρουργικών επεμβάσεων (Α' Βοηθείων).
4. Αίθουσα αναμονής των προσερχομένων αρρώστων.
5. Βοηθητικός χώρος ήτοι τουαλέτα
6. Εξοπλισμός των ανωτέρω χώρων ήτοι έπιπλα - τραπέζια - κρεβάτι εξετάσεων κ.λ.π.

Οι Δωρεές των ως άνω δωρητών δεν προβλέπουν τον εμπλουτισμό του Ιατρού δια των ως άνω αναφερομένων απαραίτητων εξοπλισμών για την λειτουργία του.

Επομένως για την απόκτηση των ανωτέρω και την εύρυθμη λειτουργία του Ιατρού θα απαιτηθεί, κατά τους υπολογισμούς, δαπάνη ανερχομένη μεταξύ 1.500.000 -2.000.000 δραχμών.

λουθο άρθρο, σχετικά με την ίδρυση και λειτουργία αγροτικού Ιατρού και ΟΤΕ στην Αράχοβα.

Επομένως η κοινότητα, η οποία θα είναι πλέον αρμόδια για την εφαρμογή των ως άνω δωρεών, οφείλει να διαθέσει το ποσό αυτό για την αξιοποίηση του Ιατρού. Είναι γνωστό όμως ότι το κοινοτικό ταμείον δεν δύναται να το διαθέσει αυτό το ποσό.

Δύσκολο είναι να πιστευτεί κανείς εξ άλλου ότι το δημόσιον θα διαθέσει το απαιτούμενον αυτό ποσό, σε εύλογο τουλάχιστον χρόνο.

Πιστεύω ότι ο συνδυασμός των δύο δωρεών, θα λύσει πλήρως το πρόβλημα, κατά τον εξής τρόπο:

Οίκημα εις το οποίο θα στεγαστεί το Ιατρείο είναι το ισόγειον της οικίας Βρύνιου προς τούτο να τοποθετηθεί εξωτερικά εις την κυρίαν είσοδον του Ιατρού μαρμαρίνη πλάκα, η οποία να αναγράφει, «Εις μνήμην του Κώστα Αθαν. Βρύνιου υπό της συζύγου του Μαρίκας Κώστα Βρύνιου.

Εκ του υπάρχοντος ρευστού κεφαλαίου της δωρεάς των Α/φών Δάρμου να διατεθεί ανάλογον ποσό για την αγορά του απαραίτητου υλικού εξοπλισμού του Ιατρού, ως αναφέρεται ανωτέρω.

Σε κατάλληλη θέση του εσωτερικού τοίχου, του οικήματος να αναρτηθεί μαρμαρίνη πλάκα εις την οποία θα αναφέρεται: «Η διαμόρφωση και ο εμπλουτισμός του Ιατρού ενέγκτο από την δωρεάν των Αφών Γιάννη, Ηλία και Θανάση Γεωργάκη Δάρμου». Δια του τρόπου αυτού εκπληρωτά και ο σκοπός της διαθήκης «ΔΑΡΜΟΥ».

Ούτως επιτυγχάνεται άμεσα ο σκοπός και των δύο δωρεών και η σωστή λειτουργία του Ιατρού εντός μικρού χρονικού διαστήματος.

Εννοείται ότι η διαμόρφωση του ως άνω χώρου θα γίνει με σχέδιον αρμόδιου μηχανικού.

Εκ του υπολοίπου χρηματικού ποσού της διαθήκης «ΔΑΡΜΟΥ» να ανέγερθεί ανάλογον οίκημα, σύμφωνα με τις υποδείξεις μηχανικών αρμοδιότητας ΟΤΕ, επί του υπάρχοντος χώρου στον κήπο της οικίας Βρύνιου, για να στεγαστεί ο ΟΤΕ.

Πάνος Μαχαίρας

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΙΧ. ΚΕΡΧΟΥΛΑ

Επειδή η είδηση για τη διαθήκη του Παναγ. Μ. Κερχουλά τους τελευταίους μήνες βρίσκεται στο κέντρο του ενδιαφέροντος όλων των Αραχοβιτών, η εφημερίδα μας θεώρησε σκόπιμο να ζητήσει από το δικηγόρο Νίκο Χαρ. Κουτσόγεωργα μια περιληπτική παρουσίαση του περιεχομένου της, για να ενημερωθούν σωστά οι αναγνώστες μας.

Ο Νίκος Χαρ. Κουτσόγεωργας ανέλαβε, χωρίς καμιά αμοιβή, τη μελέτη της διαθήκης και τη διεξαγωγή όλων των νομικών διαδικασιών μέχρι την πραγματοποίηση των εκποών της, για το καλό του χωριού.

Ο Ν.Κ. σπούδασε νομικά στην Αμερική και διατηρεί δικηγορικό γραφείο διεθνών κ.ά. υποθέσεων στον Πειραιά και η προσφορά του είναι όχι μόνο πολύτιμη αλλά και αξιόπαινη γιατί δείχνει την αγάπη του για τη γενέτειρά του Αράχοβα. Α.Γ.Π.

Στις 27 Φεβρ. 1976 ο Αραχοβίτης PETER M. KERHULAS πραγματοποίησε κάτι με το οποίο πέρασε στη γενιά των μεγάλων φιλανθρωπών και Μεγάλων Δωρητών του χωριού μας: συνέταξε και υπέγραψε τη διαθήκη του, με την οποία κληροδοτούσε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του (464.000 δολ. και ένα μικρό οικόπεδο στο NEW BUFFARO MICHIGAN USA) στη γενέτειρά του Αράχοβα.

Την προσφορά του αυτή, παρ' όλο ότι την πραγματοποίησε όταν ακόμη βρισκόταν στη ζωή, σκόπιμα την κράτησε μυστική, αποφεύγοντας τη δημοσιότητα, πράγμα που μαρτυρεί τα αγνά του αισθήματα και την ταπεινοφροσύνη του χαρακτήρα του.

Ήσυχος μετά τη θεάρεστη αυτή πράξη του ο μεγάλος ευεργέτης έφυγε από τη ζωή το 1982.

Η ανακοίνωση της ευεργεσίας του έγινε πρόσφατα σύμφωνα με την επιθυμία του. Επειδή η ανωτέρω δωρεά υπόκειται αφ' ενός στους νόμους και τις διατάξεις του Αμερικανικού Δικαίου και αφ' ετέρου σε όρους και περιορισμούς που πρέπει ιδιαίτερα να μελετηθούν με προσοχή προς αποφυγή λαθών ή άστοχων ενεργειών για την ομαλή διάθεση των χρημάτων, το Κοινοτικό Συμβούλιο Καρυών θεώρησε σκόπιμο να μου αναθέσει την εμπειροστατημένη μελέτη όλων των εγγράφων της διαθήκης και εντολών του δωρητού για να ενημερωθούν σωστά τόσο το Κοινοτικό Συμβούλιο όσο και οι κάτοικοι του χωριού.

Να σημειωθεί ότι τα έγγραφα και τα πιστοποιητικά της διαθήκης μαζί με τις εντολές του δωρητού υπερβαίνουν τις 50 δακτυλογραφημένες σελίδες, είναι γραμμένα στην αγγλική γλώσσα και έχουν γίνει σύμφωνα με την Αμερικανική νομολογία, της οποίας είμαι γνώστης.

Ανέλαβα ευχαρίστως και αφιλοκεδώς τη μελέτη της διαθήκης για να εξυπηρετηθεί γρήγορα και σωστά η διαδικασία της διαθήσεως των χρημάτων για κοινωφελή έργα στο χωριό.

Επίσης χάρηκα όταν μου ζητήθηκε από την εφημ. ΚΑΡΥΕΣ μια περίληψη των κυριότερων όρων της συμβάσεως δωρεάς του Ευεργέτου, για να ενημερωθούν όλοι οι συμπατριώτες και να υποβάλουν τις προτάσεις τους μέσα στα πλαίσια και τους όρους της δωρεάς.

Η δωρεά του αείμνηστου PETER M. KERHOULAS πραγματοποιήθηκε δια του τρόπου «Συνάψεως Συμφωνίας Παρακαταθήκης (TRUST AGREEMENT) με την Αμερικανική Τράπεζα FIRST NATIONAL BANK OF SOUTH WESTERN MICHIGAN με σκοπό τη διάθεση των χρημάτων στο χωριό σύμφωνα με τους όρους και τις εντολές του Παρακαταθέτου Δωρητού μετά το θάνατό του. Τα χρήματα της παρακατάθεσης ανέρχονται σήμερα στο ποσό 404.000 δολλ. ΗΠΑ, συν ένα οικόπεδο μικρού μεγέθους. Δια του Συμβολαίου Παρακαταθήκης ο δωρητής όρισε την εν λόγω τράπεζα μαζί με μια συμβουλευτική επιτροπή, η οποία εδρεύει στο Michigan, ως αποκλειστικούς διαχειριστές για τη διάθεση των χρημάτων, πάντοτε ενεργώντας σύμφωνα με τις εντολές του δωρητού, που λεπτομερώς αναφέρονται στο ίδιο συμφωνητικό.

Το ποσόν της παρακατάθεσης πρέπει να διατεθεί από την τράπεζα για θρησκευτικούς, φιланθρωπικούς, επιστημονικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς. Ειδικά δε για την καλύτερη κατάσταση της ζωής και οικονομικής κατάστασης των κατοίκων του χωριού Καρυές Λακωνίας, με ειδική έμφαση στο μέρος του χωριού, που ονομάζεται «Κάτω Αράχοβα».

Στο συμβόλαιο επίσης αναφέρεται ότι για τους παραπάνω λόγους η τράπεζα μπορεί να διαθέτει τους τόκους του κεφαλαίου ή μαζί με τους τόκους και μέρος ή όλο το κεφάλαιο, με τη δέσμευση ότι όλο το κεφάλαιο και οι τόκοι θα διατεθούν μέχρι το έτος 2026.

Στο Συμβόλαιο επίσης αναφέρεται ότι η διάθεση των χρημάτων δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 170 (c) (2) του νόμου 1954 περί φορολογίας της Αμερικής, που θέλει αφορολόγητα τα χρήματα δωρεάς εφ' όσον αυτά διατίθενται αποκλειστικά για φιλανθρωπικούς σκοπούς και πάντοτε στα όρια των φιλανθρωπικών δωρεών, που ο νόμος αυτός ορίζει.

Στο Συμβόλαιο αναφέρεται επίσης και δίδεται το δικαίωμα στην τράπεζα και την επιτροπή ότι εάν τα προτεινόμενα έργα δεν ανταποκρίθουν στον ανωτέρω Αμερικανικό νόμο περί φορολογίας ή εάν παρέλθει το έτος 2026, να διαθέτουν ελεύθερα και αμέσως τα χρήματα σε άλλα φιλανθρωπικά ιδρύματα της αρεσκείας των και τα οποία θα εμπίπτουν στις διατάξεις του ανωτέρω νόμου.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι τα έργα που πρέπει να προταθούν στην τράπεζα και την επιτροπή θα πρέπει να ανταποκρίνονται πλήρως:

- 1) στις εντολές του Δωρητού Διαθέτου
  - 2) στον περί φορολογίας νόμο των ΗΠΑ 170 (c) (2) 1954.
- Σε αντιθετη περίπτωση οι προτάσεις θα απορριφθούν από την επιτροπή, όχι γιατί δεν θα ήθελε να το εγκρίνει, αλλά γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε μέχρι και 70% φορολογία από το Αμερικανικό Δημόσιο.

Πιστεύω ότι αν όλοι ενδιαφερωθούμε και κάνουμε σωστές προτάσεις για την πραγματοποίηση κοινωφελών έργων στο χωριό, θα υπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε το μεγάλο αυτό ποσό για να βελτιωθεί το χωριό μας και να καλυτερεύσουν οι συνθήκες της ζωής των κατοίκων, εις μνήμη του μεγάλου ευεργέτου Peter Kerhoulas

Με τιμή
Νίκος Χαρ. Κουτσόγεωργας
Δικηγόρος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΡΑ

Του Παν. Αρχιμανδρίτη Σεβαστιανού Κονιδάρη

Όταν βρίσκεσαι στο δρόμο που οδηγεί στο γραφικό Βυζαντινό Μυστρά κι έχεις μπροστά σου την παλιά εκείνη ολοζώντανη νεκρή πολιτεία, χίλια δυο συναισθήματα αναμοχλεύουν το στήθος σου και κάνουν την καρδιά σου να πάλλει από δέος και συγκίνηση.

Τα μισογκρεμισμένα κτίρια με τις πανέμορφες βυζαντινές Εκκλησιές, τα ανάκτορα των Παλαιολόγων στο Βορειοδυτικό άκρο, απόληχος ακμής και δόξας στο απώτερο παρελθόν, η Σεβάσμια Μονή της Παναγίας της Παντάνασσας, με το θαυμάσιο σύνολο της πανέμορφης εκκλησίας, του κι ο νόθορου εξώστη και το γραφικό Κωδωνοστάσιο, σύμπλεγμα απαράμιλλης τέχνης και πρωτότυπης τεχνοτροπίας, οι απέριπτες, ταπεινές και φιλόξενες αδελφές Μοναχές, απομεινάρια παλιάς ακμής, που σαν σκιές γλιστρούν πού και πού στην αυλή και στην εκκλησία και βιαστικά χάνονται στα κελιά τους σε μια σέναη προσευχή, σε αγγίζουν τόσο βαθειά και τόσο έντονα, ώστε να συνεπαίρνουν τη σκέψη σου και σαν σε όνειρο να την πλανεύουν στον κόσμο τους σε όλη τους τη χρονική διάσταση!... Και σαν προσγειωθείς απ' το ενδόμυχο αυτό πέταγμα στο χώρο της αιωνόβιας ομορφιάς με την πανένδοξη ιστορία, αφήνεσαι στη συνέχεια της οπτικής και συναισθηματικής περιήγησης.

Ο Βυζαντινός Μυστράς και η κοιλάδα του Ευρώτα

Αρκετά χαμηλά, κοντά στην Κεντρική Είσοδο, πάνω δεξιά, στέκει φρουρούμενο από αιωνόβια κυπαρίσσια το κτιριακό συγκρότημα της ιστορικής Μητρόπολης Λακεδαιμονίας. Εδώ είναι που τα συναισθήματα γίνονται μπόρα και ξεσπούν σε χαρμολυπικά δάκρυα!...

Η ζωή δεν έχει μόνο μεγαλεία και δόξες, έχει και σταυρούς... Φορτωμένος με το σταυρό του μαρτυρίου του, το αξίωμά του, που πριν από λίγο μέσα σ' αυτό το Ναό, γονατιστός, δέχτηκε ο μαρτυρικός Αυτοκράτορας Κυρ. Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος, ξεκινάει από εδώ την πορεία του για το μαρτύριο. Η Βασιλεύουσα και ολοκληρωτή η καλοβωμένη πλέον αυτοκρατορία τον περιμένει!... Τι να προλάβει όμως, η σήψη έχει προχωρήσει. Η φωνή του στους μεγιστάνες του πλούτου, πέφτει στο κενό και μαζί μ' αυτή κι η πόλη στα χέρια των Τούρκων...

Π. Σεβαστιανός

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΒΑΣΑΡΑ

— Από την Κοινότητα Βασαρά κατασκευάστηκε αποχετευτικό έργο 500.000 δρχ. από Πηγάδι Καλλιαβά μέχρι Χείμαρρο.

— Επίσης έγινε διάνοιξη αγροτικών δρόμων στις θέσεις «Ποταμιά» και «Αχεριώνες».

ΒΡΕΣΘΕΝΑ

Στις 8 Σεπτεμβρίου που γιορτάζει ο ενοριακός ναός του χωριού πολλοί Βρεσθιανίτες ντόπιοι και ξένοι πανηγύρισαν την ημέρα αυτή και με τις φροντίδες του Πολιτιστικού Συλλόγου οργανώθηκε διήμερο γλέντι με μεγάλη επιτυχία.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Αγροτικοί δρόμοι συνολικού μήκους τριών χιλιομέτρων διανοίχτηκαν στην Κοινότητα Θεολόγου.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Όπως μας πληροφόρησε ο Δημήτρης Ανδρ. Ντούβλης, ο Καρυάτης, μετά από πολλές προσπάθειες και νίκες, κρίθηκε για τον ημιτελικό Λακωνίας.

ΒΕΡΙΑ

Στα δροσολουσμένα Βέρια, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου, οργανώθηκε και φέτος το καθιερωμένο πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου. Περισσότερα από 400 άτομα έφθαν, ήπιαν και γλέντησαν στις 15 Αυγούστου.

ΤΣΟΥΝΙ

Η Παναγία η Γιάντρισσα γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου και κάθε χρόνο, εκατοντάδες προσκυνητές από τα γύρω χωριά και τη Σπάρτη έρχονται για προσκύνημα στο όμορφο αυτό εκκλησάκι.

Στον εσπερινό χοροστάτησε ο σεβ. Μητροπολίτης κ. Ευσάθιος και μίλησε στο εκκλησίασμα.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κοκκινόδραχης με το δραστήριο πρόεδρο Αλέκο Κοκκίνη οργάνωσε διήμερο γλέντι με μεγάλη επιτυχία.

ΞΥΛΕΥΣΗ

Αρχές Οκτωβρίου έγινε η «ξύλευση» στο δάσος της Αράχοβας, δηλ. η καθιερωμένη συνήθεια - δικαίωμα - των κατοίκων της Αράχοβας και των ορεινών χωριών να προμηθεύονται καυσόξυλα για το χειμώνα από το δάσος τους.

Τα δέντρα, που έχουν σημαδευτεί από τους δασικούς υπαλλήλους, τα κόβουν οι κάτοικοι μόνοι τους και τα κουβαλάνε στο χωριό.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Ο **Αναστάσιος Τρουποσκιάδης**, εμπνεόμενος από το παράδειγμα του πρωτοπόρου Κλήμη και των μετέπειτα συμπατριωτών του, μεταναστεύσας από μικρή ηλικία στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής, αφού με πολλούς κόπους και μόχθους απέκτησε αξιόλογη περιουσία, στις 20 Αυγούστου του 1946 συντάσσοντας τη διαθήκη μεταξύ άλλων λέγει:

«1) Κληροδοτώ εις την κοινότητα της γενετήρας μου Βαμβάκους της επαρχίας Λακεδαιμόνος τρεις και ήμισυ χιλιάδας χαρτίνας λίρας Αγγλίας δια την ύδρευσην του χωριού Βαμβάκους δις ύδατος, δια της καταλήλου ή καταλλήλων πηγών και υδραγωγείου, του οποίου την κατασκευήν και εν γένει επιμέλειαν αναθέτω να φροντίσει η κοινότης. Εάν τυχόν εκ του ως άνω κληροδοτούμενου ποσού υπέρ της υδρεύσεως, περισσεύσει τι, η κοινότης δι' αυτού να οικοδομήσει εις καλήν και κατάλληλον θέσιν κοινοτικών κατάρτημα.

2) Κληροδοτώ επίσης ποσόν λιρών Αγγλίας δύο χιλιάδων όπως κατατεθώσι με κατάλληλον τόκον και ασφάλειαν ίνα εκ του εισοδήματος αυτών προικίζονται κατ' έτος δύο πτωχάί κόραι εκ Βαμβάκους, οριζόμενα δια κλήρου εκ των υπό του Κοινοτικού Συμβουλίου εκλεγομένων ες (6) τοιούτων, κατά προτίμη-

σιν εκ των πτωχοτέρων.

3) Κληροδοτώ επίσης λίρας χαρτίνας Αγγλίας δύο χιλιάδας υπέρ του ιδρυθέντος ή ιδρυθησόμενου εν Σπάρτη Λακεδαιμόνος Νοσοκομείου, εις το οποίον εις μίαν πτέρυγα ή εις ένα θάλαμον αυτού θα περιθαλπώνται και νοσηλεύωνται δωρεάν δύο ασθενείς εκ της ιδιαιτέρας μου πατρίδας Βαμβάκους, τους οποίους θα ορίζει η Κοινότης Βαμβάκους, ήτις και θα επιμελείται δια την επιμελή εκτέλεσιν του κληροδοτήματος τούτου. Ορίζω δε να δοθούν δια την συντήρησιν του θαλάμου τούτου πεντακόσαι λίραι χάρτιναι Αγγλίας. Εάν τύχη δε και εκποιήθωσι τα εν Γιοχάνεσμπουργκ κτήματά μου, τότε το περισσεύον ποσόν ορίζω να διαμοιράζεται εις τα κληροδοτήματα ταύτα, κατ' αναλογίαν του κληροδοτούμενου ποσού εις έκαστον».

Τέλος ο **Σπύρος Νιάρχος** γεννηθείς και αυτός στη Βαμβάκου το έτος 1872, αφού έλαβε τα πρώτα φώτα στο Ελληνικό Σχολείο Βαμβάκους ύστερα από συνεχή εργασία και σταθερή επιμονή, κατορθώνει να αποκτήσει μια αξιόλογη περιουσία. Διεξάγοντας έναν τεράστιο αγώνα για τη ζωή και τη δημιουργία δεν έπαυσε ποτέ να φροντίζει για τη Βαμβάκου.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως προέδρου του Συνδέ-

σμου των απανταχού Βαμβάκων, εργάσθηκε με πολύ ζήλο και αδιάπτωτο ενδιαφέρον γι' αυτόν.

Μεταβαίνοντας στην Αμερική δεν παρέλειψε να περάσει από όλες τις πόλεις όπου ήταν εγκατεστημένοι πατριώτες, παροτρύνοντας τους να συνδράμουν τα εκάστοτε εκπαιδευτικά έργα του χωριού. Η συμμετοχή του στη διάνοιξη του αμαξωτού δρόμου, η ανέγερση και ο εξωραϊσμός της εκκλησίας, η ίδρυση του Συνδέσμου του Πειραιά και της Αμερικής, είναι έργα που τον τιμούν.

Εκείνο όμως, που κυρίως ανήκει σ' αυτόν είναι η ύδρευση του χωριού.

Χρόνο και χρήμα άφθονο εσπατάλησε ο αείμνηστος για να ανακουφίσει και να εκπολιτίσει όσο του ήταν δυνατό τη γενέτειρά του.

Αλληπάλληλα ταξίδια, πάμπολλα γράμματα και τηλεγραφήματα χρειάσθηκαν για να τελειώσει ένα τόσο πολυδάπανο και μεγάλο έργο όπως είναι αυτό του υδραγωγείου. Και τελικά το πέτυχε!

Αγαπητοί πατριώτες

Αυτή με πολύ λίγα λόγια είναι η προσφορά των ανθρώπων, τους οποίους το χωριό μας σήμερα τιμά.

Εύχομαι ολόψυχα το φως των τηλεωγών αυτών φάρων της ιστορίας του χωριού μας να

φωτίζει πάντα και να καθοδηγεί τα βήματα των σημερινών και αυριανών Βαμβάκων. Είναι κρίμα που σε πολλές περιπτώσεις το εμείς των προγόνων μας το αντικαταστήσαμε με το εγώ το δικό μας και την αγάπη και την ομόνοια, με την οποία προόδευσαν αυτοί, με το μίσος και τη διχόνοια. Είναι καιρός αν θέλουμε κάποτε να δούμε το χωριό μας να ξαναπαίρνει τη δεσπόζουσα θέση που κατείχε στο παρελθόν μεταξύ των χωριών της περιοχής, να αλλάξουμε τακτική.

Η αντίληψη προκειμένου να ζημιωθεί αυτός πολύ ως ζημιωθεί και εγώ λίγο, πρέπει να παρακληθεί τη θέση της στην τακτική, προκειμένου να ωφεληθεί αυτός πολύ ως ζημιωθεί εγώ λίγο.

Είναι ανάγκη τις αποφάσεις να τις παίρνουμε όλοι μαζί και στην εκτέλεση των έργων να συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις, επίσης όλοι μαζί.

Ήλθε η ώρα αν θέλουμε να προκόψουμε δικαίωνοντας έτσι και τις προσδοκίες των προγόνων μας, να αντικαταστήσουμε, καθώς είπε και ο Μακρυγιάννης, το εγώ με το εμείς.

Αυτό και μόνον αυτό θα είναι κατά τη γνώμη μου, η μεγαλύτερη προσφορά στους εαυτούς μας και το καλύτερο μνημόσυνο στους ευεργέτες μας.

Αιωνία τους η μνήμη

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΜΠΑΡΜΠΙΤΣΙΩΤΗΣ

του Κώστα Πίτσιου

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Ζαχαριάς και Ανδρούτσος. — Βρισκόμαστε στα 1790-92. Τότε είχε κατεβεί στο Αιγαίο ο Λάμπρος Κατσώνης, ο περίφημος θαλασσομάχος. Είχε πάρει μαζί του και τον περιβόητο αρματολό της Ρούμελης Ανδρούτσου. Όταν έχασαν την ναυμαχία στον Καφηρέα, αποσύρθηκαν στη Μάνη (Πόρτο - Κάγιο), αλλά κι από κεί αναγκάστηκαν να φύγουν. Ο Λάμπρος στα Εφτάνησα, ο Ανδρούτσος με τα 400 παλικάρια στο Ζαχαριά, στο Σκουφομύτι. Τότε έγινε η περιβόητη διαδρομή της Πελοποννήσου - από τη Μάνη ως το Αίγιο - του Ανδρούτσου και του Ζαχαριά. Χιλιάδες Τούρκοι τους πολέμουσαν. Ο Ανδρούτσος κι ο Ζαχαριάς ξεπερνούσαν ο ένας τον άλλο στην παλικαριά. «Ξενοφώντειον κάθοδον» ονόμασαν τη διαδρομή αυτή των δύο οπλαρχηγών οι πρόξενοι των Ευρωπαϊκών Κρατών. Ο Ανδρούτσος πέρασε στη Στερεά Ελλάδα κι ο Ζαχαριάς ξαναγύρισε στα Λημέρια του.

Επί δέκα ακόμη χρόνια το άστρο του Ζαχαριά μεσουραίνει. Ακούγεται τώρα στην Ευρώπη ο στρατηγός Βοναπάρτης, ο

Πρώτος Ύπατος της Γαλλίας και ύστερα Αυτοκράτορας Ναπολέον. Ο Ζαχαριάς έρχεται σε συνεννόηση με απεσταλμένο του. Υπόσχεται να ξεσηκώσει τον Μοριά. Η Γαλλία του στέλνει ένα καράβι με πολεμικά εφόδια. Η βιογραφία, που τυπώθηκε το 1931 από ανώνυμο με τον τίτλο «Ο ήρωας Αρματωλός Ζαχαριάς» και το χειρόγραφο Κονδάκη, που χρησιμοποιήθηκε από τον Τ. Κανδηλώρο στον «Αρματολισμό της Πελοποννήσου» διηγούνται: «Ο Υπουργός του Αυτοκράτορα γράφει στο Ζαχαριά: Στρατήγιε Ζαχαριά, το υπουργείον του Αυτοκράτορος σου προσφέρει το πολεμικό καράβι με όπλα, μαρούτι και όλα τα χρειαζούμενα του πολέμου προ κρίσιν της πατρίδος σου και τελειώνοντας ο πόλεμος της Βιέννης θέλει κενώσει τα στρατεύματα και τα φέρει στην Πελοπόννησο, για να γένη αποθήκη του πολέμου» να είναι όλοι έτοιμοι στα άρματα, να μοιρασθείτε τα κάστρα και όταν συσθηθεί ο σταθμός (!) τότε να ζητήσετε βοήθειαν τους Φραντζήους να ελευθερωθεί η πατρίδα σας».

ΧΡΥΣΗ ΒΙΒΛΟΣ 1923-1927 ΚΑΡΥΑΤΙΚΑ Α 1950 ΚΑΡΥΑΤΙΚΑ Β 1972

Όποιος έχει σήμερα την τύχη να κατέχει τη «ΧΡΥΣΗ ΒΙΒΛΟ 1923-1927 της αδελφότητας Αραχοβιτών «Αι Καρυαί» ασφαλώς αντιλαμβάνεται ότι έχει στα χέρια του ένα πολύτιμο βιβλίο.

Η πολυτελής καλλιτεχνική εκτύπωση και βιβλιοδεσία είναι τα χαρακτηριστικά εξωτερικά του γνωρίσματα.

Αλλά και τα περιεχόμενα στο βιβλίο αυτό, αφήρουν κατάπληκτο τον αναγνώστη για τα πολύτιμα ιστορικά στοιχεία που παραθέτει, για το λαογραφικό υλικό, για τους καταλόγους ονομάτων Αραχοβιτών στην Αμερική και στο χωριό, ειδήσεις και επιστολές, στατιστικά στοιχεία κ.α., τα οποία σήμερα με το πέρασμα του χρόνου ανήκουν στην ιστορία και είναι πολύτιμες πηγές για κάθε ερευνητή της πρόσφατης ιστορίας, αλλά και για όποιον αγαπά τον τόπο και συγκινείται από το παρελθόν του.

Το 1950, οι φιλότιμες προσπάθειες μιας νεότερης γενιάς ξενιτεμένων Αραχοβιτών έδωσαν στη δημοσιότητα τα ΚΑΡΥΑΤΙΚΑ Α και το 1972 τα ΚΑΡΥΑΤΙΚΑ Β.

Πρόκειται για εξίσου πολύτιμες εκδόσεις, αφού αποτελούν συνέχεια της ΧΡΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ και έχουν τους ίδιους στόχους, τους οποίους αμέσως συνειδητοποιεί ο αναγνώστης και οι οποίοι είναι:

- η μελέτη της ιστορίας του χωριού
- το ζωντάνεμα της παράδοσης
- η συνέχιση της όμορφα οργανωμένης ζωής
- η σύσφιξη των δεσμών όλων των Καρυατών.

Οι δύο τόμοι των ΚΑΡΥΑΤΙΚΩΝ είναι πολυτελείς και καλλιτεχνικές εκδόσεις που ξεπερνούν τις 500 σελίδες μεγάλου σχήματος και περιχύνουν πολλές και αξιόλογες συνεργασίες για να αποτελέσουν πολύτιμες πηγές γνώσης για την Αράχоба και τους Αραχοβίτες.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ θεωρεί τα τρία αυτά βιβλία πολύτιμες πηγές και με την ευκαιρία αυτού του σημειώματος, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Σωτήρη Βασιτή από το Charlotte, που είχε την ευγένεια να μου προσφέρει τους δύο τόμους των Καρυατικών στη Gastonia από τη βιβλιοθήκη του KARYAI PARK.

Επίσης ευχαριστώ τον κ. Κώστα Χάρακα που μου πρόσφερε τη «Χρυσή Βίβλο» στο Greenville, S.C.

Είναι κρίμα, που στη βιβλιοθήκη του χωριού στο Κοινοτικό Κατάστημα, όταν τα αναζητήσα προ διετίας, υπήρχε μόνο ένας τόμος των «Καρυατικών» σε δύο αντίτυπα.

Α.Γ.Π.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ

Συνέχεια από: τα προηγούμενα

Κατά τη Γραφή, οι άγγελοι πλάστηκαν, για να υμνούν το μεγαλείο του Θεού. Κι αυτό το μεγαλείο είναι ιδιαίτερα έκδηλο στην ομορφιά της ελληνικής φύσης, της ελληνικής ψυχής και στις υψηλές πτήσεις του ελληνικού πνεύματος. Ο ποιητής βιώνει την ομορφιά και το νόημα του φωτός, και νιώθει πως έχει μια «εκκρεμή δωρεά» να την υμνήσει με την ελληνική γλώσσα, τη χρυσή αλυσίδα των λέξεων, που κρέμεται από τον ουρανό και ακουμπά στον τόπο μας. Ο Έλληνας ζώντας σ' έναν τόπο συμμετρίας και αρμονίας, που παραπέμπει στη μουσική αρμονία, τον ύμνησε από την παλιά εποχή με κάθε φθόγγο, λέξη και τόνο, με κάθε ανάσα και παύση. Η τελειότητα της φύσης μίλησε στην ψυχή του κι από αυτή ανάβλυσε λόγος μουσικός, σαν το ρυάκι που μουρμουρίζει. Έτσι έγινε γλώσσα με παλμό, ευαισθησία, λογική συνοχή, απαλή προφορά, γεμάτη χάρη: γλώσσα κατάλληλη για αγγέλους, γιατί έχει μέσα της την αρμονία της μουσικής, που την κάνει όργανο ικανό να υμνήσει το Δημιουργό του Σύνπαντος.

Ο ποιητής, για να αισθητοποιήσει το μήνυμά του, δεν χρησιμοποιεί κανένα από τα γνωστά ποιητικά τεχνάσματα. Το ποιητικό του εργαστήριο, στημένο στην κοφή της Πλούμιτσας, είναι φτιαγμένο με πολύ απλά υλικά, σαν τη φωλιά ενός πουλιού. Μόνο το διασκελισμό χρησιμοποιεί για να δώσει στο λόγο του την αίσθηση του ρυακιού, που κυλά ανάμεσα στα χόρτα, τις πέτρες και μουρμουρίζει. Γράφει σε ελεύθερο στίχο και χρησιμοποιεί μια γλώσσα απλή αλλά με τρόπο επιδέξιο, σαν επιδέξιες πινελιές ή δοξαριές, για να δημιουργήσει εικόνες οπτικές και ακουστικές. Έτσι με τρόπο απλό σαν το ειρηνικό όνειρο ή τον ειρηνικό θάνατο ανεβάζει τον αναγνώστη στον ουράνιο κόσμο, σ' έναν κόσμο λουσμένο με γαλάζιο ελληνικό φως. Ο ποιητής από την αρχή γδύνεται το γήινο, το βαρύνον και το φθαρτό, γίνεται

αυτός μόνο ψυχή και φωνή. Κι όλα αυτά με μια φυσικότητα ώστε να μη φαντάζει ως υπερβολή ούτε και σαν εξοικιστική μεγαληγορία η ταύτιση της δικής του φωνής με τη φωνή των αγγέλων. Άλλωστε η γλώσσα των Ευαγγελίων, ήγουν ο λόγος του Θεού, είναι η ελληνική γλώσσα.

Ο Βρεττάκος ονειροπολεί και βλέπει αγγέλους. Αλλά και ο σύγχρονος άνθρωπος ονειροπολεί, μα δυστυχώς το όνειρό του είναι εφιάλτης. Ονειροπόλησε τον υπεράνθρωπο και πραγματοποιήσει το υπερκτήγιος. Η κρίση του σύγχρονου κόσμου, που διογκώνεται όλο και πιο απειλητική, είναι κυρίως κρίση ηθικο-πνευματική. Ο Βρεττάκος, με όλο το ποιητικό του έργο και τελευταία με την «Εκκρεμή δωρεά», με όλους τους χριστοφόρους στίχους του, έρχεται να μας υπενθυμίσει πως ο νικηφόρος δρόμος της τής λύτρωσης περνάει μέσα από τον κόσμο της καρδιάς, της ομορφιάς, της απλής κι ανόθευτης ομιλίας. Μας θυμίζει ότι με απλά υλικά μπορούμε να πλάσουμε από την κόλαση τον ουρανό, να γίνουμε άγγελοι επί της γης και να ξαναδώσουμε στη γλώσσα και στις σχέσεις μας διάσταση ελληνική, που σημαίνει να ξαναφέρουμε τη μουσική στη ζωή μας.

Όσο για σένα, αγαπημένε μας Νικηφόρε, Θεοφόρε και σταυροφόρε της ειρήνης της ομορφιάς, μη βιάζεσαι. Μακάρι ν' αργήσει πολύ το ραντεβού σου με τους αγγέλους. Αυτοί δε σε χρειάζονται έχουν τη μουσική τους. Εμείς όμως χρειαζόμαστε τη δική σου μουσική λαλιά, όχι μόνο έντυπη αλλά και ζωντανή. Μείνε ακόμη μαζί μας, αδελφέ Νικηφόρε, που μέσα στην ψυχή σου έσμιξαν η περηφάνεια του Ταυγέτου και η ομορφιά του Πάρνωνα, όπως σμίγουν στην κοίτη του Ευρώτα η Κελεφίνα του Πάρνωνα κι ο Παρορίτης του Ταυγέτου.

ΣΑΡΑΝΤΟΣ Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΣ

(Ομιλία από την εορταστική εκδήλωση που οργάνωσαν τα σωματεία του έτους Δήμου Οινόυτος στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιώς στι 17/5/87)

ΤΟ ΤΣΑΙ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Του Κώστα Τσιγκαρίδα

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Υπάρχουν φλαβονοειδείς ουσίες με διουρητικές αντιφλεγμονώδεις, αντιαλλεργικές, χολαγωγικές, καθαρτικές, οιστρογόνες ιδιότητες, με ιδιότητες ανασταλτικές στην ανάπτυξη παθολογικών κυττάρων ή φυσιολογικών, με ιδιότητες επιταχυντικές ή ανασταλτικές στη δράση ορμονικών ενζύμων, με ιδιότητες διουρητικές σε αγγεία κλπ. Οι ιδιότητες αυτές δεν είναι κοινές και ίδιες για όλες τις φλαβονοειδείς ουσίες, που μελετήθηκαν, στο βαθμό που μελετήθηκαν, ενώ υπάρχουν φλαβονοειδείς ουσίες με περισσότερες ιδιότητες.

Παρατηρούμε την πολυδιάστατη βιολογική και φαρμακολογική σημασία τους, που για πρώτη φορά παρουσιάζεται στο επιστημονικό προσκήνιο το 1936, από το διάσημο σύγγραφο ερευνητή, νομπελίστα ALBERT SZENTGYÖRGYI. Το γεγονός ότι, οι ουσίες αυτές είναι πλατιά διαδεδομένες στα φυτά, δεν σημαίνει πως και κάθε φυτό, που περιέχει φλαβονοειδείς ουσίες είναι και κατάλληλο για ρόφημα. Σε πάρα πολλά φυτά υπάρχουν ισχυρά τοξικές ουσίες. Τα φυτά αυτά είναι δηλητηριώδη. Το φυτό θα πρέπει να είναι ακίνδυνο, να περιέχει κατάλληλες φλαβονοειδείς ουσίες και οι άλλες ουσίες που να είναι ακίνδυνες και χρήσιμες. Θα μπορούσε να είναι ένα τέτοιο φυτό το πατροπαράδοτο τσάι του βουνού: Μελετήσαμε την εργασία του υφηγιτή της φαρμακευτικής Φωτ. Π. Θεοδοσίου. Σ' αυτήν πιστοποιεί την ύπαρξη φλαβονοειδών ουσιών στα είδη του ελληνικού τσαϊού, που εξέτασε και σύμφωνα με την έρευνά του ανήκουν στην ομάδα των

φλαβονών. Η εργασία του σταματάει στο σημείο αυτό. Ποιες όμως είναι οι φλαβονοειδείς αυτές; Η εργασία του έγινε το 1936, τα μέσα, οι μέθοδοι για την έρευνα των φλαβονοειδών, αλλά και οι γνώσεις ήταν περιορισμένα και ιδιαίτερα για τη χώρα μας σε σχέση με άλλες χώρες (Ελβετία, Γερμανία ή και άλλες). Οπισώδηποτε όμως αποτελεί μια αξιόπαινη και πρωτοποριακή εργασία στην κατεύθυνση της αξιολόγησης του ελληνικού τσαϊού. Από τότε και σύμφωνα με όσα έχουμε υπόψη, δεν έγινε άλλη επιστημονική εργασία στη χώρα μας για το τσάι του βουνού ή δεν δημοσιεύτηκε.

Κρίνουμε ότι οπισώδηποτε είναι αναγκαία και σκόπιμη μια νέα ευρύτερη επιστημονική διερεύνηση του τσαϊού του βουνού, πράγμα που δεν είναι δύσκολο να τα μέσα και τις γνώσεις που υπάρχουν σήμερα, για το λόγο ότι είναι πιθανόν να αποδειχθεί ένα ωφέλιμο ρόφημα για την υγεία του λαού κι σ' ένα βαθμό χρήσιμο για την οικονομία της χώρας, όπου τα φυτά αυτά αυτοφύονται, ευδοκμούν και αφθονούν. Ο Φωτ. Π. Θεοδοσίου στην έρευνά του, ανέφερε στα είδη που εξέτασε, σε δύο από αυτά προσδιόρισε την περιεκτικότητά τους σε φλαβόνες, στα ξηραμένα φύλλα τους: Στο είδος Σιδηρίτης η τεϊοσμός (τσάι του Ταυγέτου ή τσάι του Πάρνωνα ή τσάι του Μαλεβού) 2,13%. Στο είδος Σιδηρίτης η ροζέριος (τσάι του Πάρνωνα ή τσάι του Βελουχιού) 4,12%. Η περιεκτικότητα 2,13% είναι υπολογισμός, αφού με βάση την περιεκτικότητα αυτήν, σε 1 γραμμάριο ξηρών φύλλων τσαϊού του Πάρνωνα αντιστοιχούν 213 χιλιοστόγραμμα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Σας κάνουμε γνωστό ότι, στο ΦΕΚ 150/25.8.1987 τ. Α' δημοσιεύτηκε το Π.Δ. 316/13.8.87 με το οποίο γίνεται τροποποίηση του 379/1983 Π.Δ. και αφορά επέκταση ευεργετημάτων ΑΝ 971/1949 σε αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους (ΦΕΚ 136 Α').

Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του 379/1983 Π.Δ., αντικαθίσταται ως εξής: «2. Θεωρείται ως στρατιωτική υπηρεσία ζώνης επαφής η υπηρεσία των μελών των Εθνικών Ανταρτικών Ομάδων, των Εθνικών Οργανώσεων, κατά την έννοια που δίνεται σ' αυτές στα άρθρα 5, 6, 7 και 8 του Ν. 1285/1982, καθώς και των ατόμων εκείνων που έδρασαν μεμονωμένα».

Οι ενδιαφερόμενοι, για περισσότερες πληροφορίες, μπορούν να απευθύνονται στο Γραφείο Εθνικής Αντίστασης της Νομαρχίας στη Δ/νση Όθωνος Αμαλίας 45 και στο τηλέφωνο 28678.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του «Συνδέσμου των Απανταχού Καρυατών» καλεί τα μέλη και τους φίλους τους σε μια φιλική απογευματινή συνάντηση στην Ταβέρνα «Καρυές» του Χρήστου Α. Ντούβλη στην οδό Λισίων 124 (πλατεία Αττικής), ώρα 5-7.30 μ.μ. την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου 1987.

Θα προσφερθούν καφές, τσάι (του βουνού), με βουτήματα και γλυκά.

Κάθε άτομο θα πληρώσει 500 δρχ. και οι εισπράξεις θα δοθούν στην Τράπεζα Αίματος Καρυών για ενίσχυση του ταμείου της.

Οι Αραχοβίτισσες, που φημίζονται για τις ζαχαροπλαστικές τους ικανότητες, όσες θέλουν, μπορούν να προσφέρουν δικά τους γλυκίσματα για να πουληθούν και να ενισχυθεί περισσότερο η Τ.Α.Κ.

Ελπίζουμε ότι δεν θα λείψει κανείς. (Από το τμήμα Δημοσίων Σχέσεων του Συλλόγου)

TORONTO - Εκλογή Διοικητικού συμβουλίου της Αδελφότητας Αραχοβιτών Καναδά

Στις 7-10-87 συγκροτήθηκε σε σώμα το νεοεκλεγμένο Δ. Συμβούλιο της Αδελφότητας ως εξής:

Μελεχές Χαράλαμπος του Μελέτη	Πρόεδρος
Διαμαντούρος Θύμιος του Γεωργίου	Αντιπρόεδρ.
Διαμαντούρος Παντελής του Παρασκευά	Γραμματέας
Βαρλόκωστας Παραγιώτης του Σωτήρου	Ταμίας
Διαμαντούρος Παρασκευάς του Παντελής	Συμβουλος
Πίτσιος Διαμαντής του Παρασκευά	»
Λαζαρίδης Ανδρέας του Κοσμά	»
Κατσέτος Παύλος τους Κωνσταντίνου	»
Δήμας Σωτήρης του Δημητρίου	»
Βελώνης Γεώργιος του Δημητρίου	»
Επιλαχόντες (Αναπληρωματικοί)	
Διαμαντούρος Δημήτριος του Παναγιώτου	
Διαμαντούρος Δημήτριος του Γεωργίου	
	Συγχαρητήρια

ΚΑΡΥΕΣ
ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ—ΠΡΕΚΕΖΕ
ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 - ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561
ΤΗΛ. 6516700 - 8081940
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 700
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25